Nr. 2. Tarnopol, dnia 1 lutego 1923. Rok III.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Województwo. **Wychodzi 1-go każdego miesiąca.**

Cena pojedynczego egzemplarza 500 Mp. — Ogłoszenia po 200 Mp. od wiersza zwykłego druku.

DO

Pana Okręgowego Komendanta Policji Państwowej, PP. Naczelników Wydziałów, Kierowników Oddziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej oraz PP. Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Powołany na stanowisko Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych z prawdziwym żalem przychodzi mi się z Panami i podwładnym Panom personalem pożegnać.

Okres przeszło całorocznej współpracy t. j. od chwili powstania Województwa Tarnopolskiego aż po dzień dzisiejszy dał mi sposobność dokładnego poznania Panów oraz podwładnego Im personalu.

Wytężająca i pełna poświęcenia praca wśród ciężkich nieraz chwil, jakie w ostatnich czasach przeżywaliśmy, trudne warunki, w których podwładny mi personal pełnił swe obowiązki, gorliwość i obowiązkowość w wykonywaniu moich zarządzeń, szybkie i celowe ich spełnianie, przestrzeganie przezemnie zasad objektywności, były mi faktycznie pomocą i podporą w wykonywaniu mego Urzędu.

Wobec powyższego poczuwam się do miłego obowiązku w chwili rozstania się z Panami jako Wojewoda wyrazić najgorętsze podziękowanie i uznanie za współpracę a zarazem zapewnić Panów, że nie tracąc kontaktu z Wami jako Podsekretarz Stanu zachowam Wszystkich w życzliwej pamięci i opiece.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Treść działu urzędowego:

Treść działu nieurzędowego:

Dział urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Główny Urząd Likwidacyjny.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 112 z r. 1922 poz. 1025. Rozp. Prezesa Gł. Urzędu Likwidacyjnego z 1 grudnia 1922 w sprawie zbycia lub zamiany nieruchomych majątków, które przeszły lub przejdą na rzecz Państwa w myśl ustawy z 15 lipca 1920 o likwidacji majątków pryw. w wykonaniu Traktatu w Wersalu.

Nr. 1 z r. 1923 poz. 3. Rozp. Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego o wypłacie zastępczej pewnych kategorji wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austrjackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych.

Główny Urząd Ziemski.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 112 z r. 1922 poz. 1024. Rozp. Prezesa Gł. Urzędu Ziemskiego z 30 listopada 1922 o warunkach udzielania instytucjom upoważnienia do przeprowadzania parcelacji majątków ziemskich oraz o sposobie jej przeprowadzenia.

Godła i znaki rządowe.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 112 z r. 1922 poz. 1014. Rozp. Rady Min. z 2 października 1922 o banderze i znakach rządowych statków morskich.

Koleje Państwowe.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 113 z r. 1922 poz. 1028. Rozp. Min. Kolei Żel. z 12 grudnia 1922 o zmianach i uzupełnieniach Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 115 z r. 1922 poz. 1046. Rozp. Min. Kolei Żel. z 12 grudnia 1922 o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej.

Nr. 1 z r. 1923 poz. 5. Rozp. Min. Kolei Żel. z 30 grudnia 1922 o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 3 z r. 1923 poz. 17. Rozp, Min. Kolei Żel. z 12 grudnia 1922 w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków, przeznaczonych do wysyłania, oraz w wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Nr. 5 z r. 1923 poz. 29. Rozp. Min. Kolei Żel. z 23 grudnia 1922 o wprowadzeniu tymczasowej komunikacji towarowej pomiędzy Polską z jednej a Polską z drugiej strony, przez niemiecki Górny Śląsk.

Nr. 5 z r. 1923 poz. 30. Rozp. Min. Kolei Żel. z 23 grudnia 1922 o wprowadzeniu tymczasowej komunikacji towarowej pomiędzy polskim Śląskiem Górnym z jednej strony a resztą Polski z drugiej strony, przez niemiecki Śląsk Górny.

Poczty i Telegrafy.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 115 z r. 1922 poz. 1045. Rozp. Min. Poczt i Telegrafu z 11 grudnia 1922 w sprawię częściowej zmiany zagranicznej taryfy telegraficznej.

W Monitorze Polskim:

Nr. 296 z r. 1922 poz. 220. Rozp. Min. Poczt i Telegrafów z 21 grudnia 1922 w przedmiocie podwyższenia granic wartości listów wartościowych i paczek, kwot przekazów pocztowych, telegraficznych i czekowych, tudzież obciążenia przesyłek pocztowych pobraniem.

Nr. 1 z r. 1923 poz. 1. Rozp. Min. Poczt i Telegrafów z 13 grudnia 1922 w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czekowych P. K. O.

Praca i Opieka Społeczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 115 z r. 1922 poz. 1047. Rozp. Min. Pracy i Opieki Społ. z dnia 19 grudnia 1922 o karach w drodze admin. za przekroczenia przepisów o obowiązku zatrudnienia ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych.

Nr. 116 z r. 1922 poz. 1059. Rozp. Min. Pracy i Opieki Społ. z 6 grudnia 1922 w sprawie utworzenia i organizacji okręgowych urzędów ubezpieczeń.

W Monitorze Polskim:

Nr. 17 z r. 1923 poz. 16. Rozp. Min. Robót Publicznych z 8 grudnia 1922 o podwyższeniu taks egzaminacyjnych dla ubiegających się o upoważnienie do przemysłu budowniczych, materjałów murarskich, kamioniarskich, ciesielskich i studniarskich na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Przemysł i Handel.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 115 z r. 1922 poz. 1040. Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z 23 listopada 1922 w przedmiocie upeważnienia urzędu marynarki handlowej na wybrzeżu pomorskiem do wykonywania pomierzania statków i czynności urzędu żeglarskiego oraz wykonywania zarządzeń w zakresie policji portowej i żeglugowej.

Nr. 115 z r. 1922 poz. 1041. Rozp. Min. Przem. i Handlu z 15 grudnia 1922 w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar.

Nr. 116 z r. 1922 poz. 1056. Rozp. Rady Min. z 21 grudnia 1922 w sprawie ujednostajnienia przepisów o wyrobie, sprzedaży i używaniu sztucznych substancji słodkich.

Nr. 1 z r. 1923 poz. 4. Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z 28 grudnia 1922 w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Nr. 5 z r. 1923 poz. 32. Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z 30 grudnia 1922 o zmianie rozporządzenia z 27 stycznia 1922 w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowemi.

Nr. 5 z r. 1923 poz. 36. Rozp. Rady Ministrów z 11 stycznia 1923 o tępieniu nadużyć handlu pośredniczącego przedmiotami powszedniego użytku.

W Monitorze Polskim:

Nr. 292 z r. 1922 poz. 213. Rozp. Min. Przem. i Handlu z 29 listopada 1922 w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Rzeczypospolitej Franc.

Nr. 1 z r. 1923 poz. 2. Obwieszczenie Min. Przem. i Handlu z 22 grudnia 1922 o warunkach uzyskania zaświadczeń, wymienionych w § 5 rozp. Min. Skarbu z 21 X. 1922 o ulgach celnych.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.:

Nr. 9 z r. 1922 poz. 319. Okólnik Min. Spraw Wewn. w sprawie przymusu ujawniania cen.

Odznaczenia.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.:

Nr. 9 z r. 1922 poz. 325. Okólnik Min. Spraw Wewn. w sprawie nadawania orderów polskim obywatelom.

Organizacja państwowej służby cywilnej.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 3 z r. 1923 poz. 11. Rozp. Rady Min. z 19 grudnia 1922 w sprawie podwyższenia djet funkcjonarjuszom państwowym w razie podróży służbowych do Niemiec, w. m. Gdańska i na Górny Śląsk.

Nr. z r. 1923 poz. 25. Rozp. Rady Min. z 21 grudnia 1922 w sprawie podwyższenia normalnych djet dziennych.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw. Wewn.:

Nr. 9 z r. 1923 poz. 317. Rozp. Min. Spraw Wewn. w przedmiocie mianowania urzędników pięciu najniższych stopni służbowych.

Nr. 9 z r. 1923 poz. 327. Okólnik Min. Spraw Wewn. w sprawie zaopatrzenia emerytalnego.

Rolnictwo.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 112 z r. 1922 poz. 1023. Rozp. Min. Roln. i D. P. z 5 grudnia 1922 w przedmiocie zmiany norm pieniężnych, wymienionych w punktach c, d, e, f, g, h, § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 listopada 1920 o organizacji i zakresie działania okręgowych zarządów lasów państwowych.

Nr. 1 z r. 1923 poz. 2. Rozp. Min. Rolnictwa i D. P. z 6 grudnia 1922 w przedmiocie zmiany ogólnych przepisów o totalizatorze na torach wyścigów towarzystw wyścigów konnych.

Skarbowość.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 112 z r. 1922 poz. 1015. Rozp. Rady Min. z 23 listopada 1922 w sprawie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego.

Nr. 112 z r. 1922 poz. 1021. Rozp. Min. Skarbu z 30 listopada 1922 o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Nr. 115 z r. 1922 poz. 1037. Rozp. Rady Min. z 21 grudnia 1922 w przedmiocie zmiany wysokości stawki patentu akcyzowego na fabryki trunków.

Nr. 115 z r. 1922 poz. 1038. Rozp. Rady Min. z 21 grudnia 1922 w przedmiocie zaprowadzenia waluty polskiej na górnośląskiej części województwa śląskiego.

Nr. 116 z r. 1922 poz. 1054. Rozp. Rady Min. z 21 grudnia 1922 w sprawie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych.

Nr. 3 z r. 1923 poz. 12. Rozp. Min. Skarbu z 30 listopada 1922 w przedmiocie uzupełnienia § 7 ustępu do p. 10 rozporządzenia z 13 grudnia 1920 o postępowaniu celnem.

Nr. 3 z r. 1923 poz. 13. Rozp. Min. Skarbu z 30 listopada 1922 w przedmiocie zmiany brzmienia p. 10 art. 10 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 VI. 1920.

Nr. 3 z r. 1923 poz. 14. Rozp. Min. Skarbu z 15 grudnia 1922 celem wykonania rozp. Rady Min. z 23 XI. 1922 w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego.

Nr. 3 z r. 1923 poz. 15. Rozp. Min. Skarbu z 22 grudnia 1922 w przedmiocie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach władz i urzędów państw.

Nr. 3 z r. 1923 poz. 16. Rozp. Min. Skarbu z 29 grudnia 1922 w celu wykonania rozporządzenia w przedmiocie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych.

Nr. 5 z r. 1923 poz. 34. Rozp. Min. Skarbu z 5 stycznia 1923 w przedmiocie uchylenia ustawy o poborze należytości ekwiwalentowej w b. dzielnicy austrjackiej.

Nr. 5 z r. 1923 poz. 35. Rozp. Min. Skarbu z 5 stycznia 1923 o zwinięciu Kas skarbowych, istniejących poza siedzibą inspektoratów skarb. w Małopolsce.

W Monitorze Polskim:

Nr. 3 z r. 1923 poz. 4. Obwieszczenie Ministra Skarbu w sprawie cen monopolowych za krajowe liście tytoniowe ze zbioru roku 1922.

Nr. 5 z r. 1923 poz. 5. Rozp. Min. Skarbu z 5 stycznia 1923 w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży, oraz ceny emisyjnej 8% państw. pożyczki złotej z r. 1922.

Nr. 16 z r. 1923 poz. 15. Rozp. Min. Skarbu z 17 stycznia 1923 w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% państw. pożyczki złotej z r. 1922.

Sprawy Wojskowe.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 112 z r. 1922 poz. 1016. Rozp. Rady Min. z 30 listopada 1922 w przedmiocie dodatków rodzinnych dla osób wojskowych.

Nr. 6 z r. 1923 poz. 38. Rozp. Rady Min. z 11 stycznia 1923 w sprawie uposażenia wojskowych zawodowych w stanie nieczynnym.

Statystyka.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 5 z r. 1923 poz. 27. Rozp. Rady Min. z 4 stycznia 1923 w przedmiocie podwyższenia opłat od zgłoszeń statystycznych przy zagranicznym obrocie towarów.

Umowy międzypaństwowe.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 4 z r. 1922 poz. 19. Konwencja handlowa między Polską a Austrją.

Nr. 5 z r. 1923 poz. 23. Oświadczenie rządowe z 28 grudnia 1922 w przedmiocie przedłużenia ogólnego terminu dla wnoszenia spraw do Mieszanego Trybunału Rozjemczego.

Zarządzenia administracyjne.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.:

Nr. 9 z r. 1922 poz. 320. Okólnik Min. Spraw Wewn. w sprawie ochrony znaków pomiarowych.

Nr. 9 z r. 1922 poz. 326. Okólnik Min. Spraw Wewn. w sprawie zrealizowania podatku miejskiego od ładunków kolejowych.

Zdrowie Publiczne.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 112 z r. 1922 poz. 1019. Rozp. Min. Zdrowia Publ. z 9 grudnia 1922 o taksie aptekarskiej.

ODPIS.

Okręgowa Dyrekcja Poczt i Telegrarów we Lwowie. L. 119115/IV. Lwów dnia 23 listopada 1922. Do Województwa w Tarnopolu. Z dniem 1 grudnia b. r. wyłącza się gminę stare Brody z zamiejscowego a przydziela się ją do miejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Brody 1.

O niniejszem zarządzeniu uprasza się powiadomić tamt. interesowane Zakłady przemysłowe. Za Prezesa: Tournelle w. r. Naczelnik Wydziału.

Województwo tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10227/pr. Tarnopol, dnia 4 grudnia 1922.

Zmiana Okręgu doręczeń
urzędu pocztowego Brody.

Wszystkim PP. Starostom Województwa tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Nr. Pr. 9258. Warszawa, dnia 24 listopada 1922. W sprawie adreso-

wania pism, depesz i telefonogramow. Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę. Zauważono, że pisma, telegramy oraz depesze telefon. (telefonogramy), nadchodzące do Ministerstwa, adresowane są bądź do poszczególnych Wydziałów Ministerstwa, bądź do poszczególnych urzędników imiennie.

Podobny sposób adresowania powoduje, ze pewna część pism nie jest notowana w biurze podawczem, co oczywiście w następstwie utrudnia ich wyszukanie, co więcej w razie nieobecności adresata powoduje często opóźnienie, a nawet w wypadku terminowości sprawy niemożność ich załatwienia.

Zechcą przeto P. P. wydać zarządzenia, aby wszystkie bez wyjątku pisma i depesze (dotyczy to depesz telegraficznych i telefonicznych tak jawnych jak i szyfrowanych) o charakterze urzędowym adresowane były do **Ministerstwa Spraw Wewnętrznych** (dla depesz skrót telegraficzny Minwew—Warszawa) bez wskazywania Wydziałów lub nazwisk poszczególnych urzędników. Za Ministra: (—) K. Lenc w. r. w. z. Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10338/pr. Tarnopol, dnia 6 grudnia 1922.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz P. P. Starostom Województwa tarnopolskiego udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10471/pr. Tarnopol, dnia 11 grudnia 1922.

Benjamin Freiger, odwołanie inwigilacji.

Do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego i Okręgowej Komendy P. P. w Tarnopolu.

Inwigilację nad Benjaminem Freigerem, zarządzoną reskryptem z 10 sierpnia 1922 L. 6381/pr. odwołuje się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10108/pr. Tarnopol, dnia 13 grudnia 1922.

Krugłow Jan, odwołanie poszukiwania.

Do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego i Okręgowej Komendy P. P. w Tarnopolu.

Inwigilację nad Krugłowem Janem zarządzoną reskryptem z dnia 20 listopada 1922 L. 9048/pr. odwołuje się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10113/pr. Tarnopol, dnia 13 grudnia 1922.

Byczkow Prochor—odwołanie inwigilacji.

Do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego i Okręgowej Komendy P. P. w Tarnopolu.

Inwigilację nad Byczkowem Prochorem zarządzoną reskryptem z dnia 30 września 1922 L. 6858/pr. odwołuje się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Okręgowa Dyrekcja Poczt i Telgramów we Lwowie. L. 122.714/10231/IV. Lwów, dnia 5 grudnia 1922. Województwu Tarnopol. Do wiadomości. Za Prezesa: Tournelle m. p. Naczelnik Wydziału.

Odpis do L. 122.713. Zmiana Okręgu doręczeń. Z dniem 15 grudnia br. wyłącza się gminę Draganówkę z zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Bucniów i przydziela się ją ponownie do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Tarnopol. Za Prezesa: Tournelle m. p.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 10581/pr. Tarnopol, dnia 13 grudnia 1922.

Gmina Draganówka agencja pocztowa.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów i P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Nr. OK/3181/1 Warszawa, dnia 20 kwietnia 1921. Okólnik Nr. 12.

Pilne! Podawanie na pismach „przedmiotu sprawy". Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz P. Komisarza Rządu w Cieszynie.

Przy systemie biurowości, obowiązującym w Ministerstwie od dnia 1 kwietnia rb. a opartym na Instrucji Biurowej dla Ministerstw, opracowanej przez Komisję dla spraw oszczędności państwowych, dla udla ułatwienia pracy i sprawnego działania Biura Podawczego. które nie prowadzi żadnych zapjsków i sekretarjatów wydziałowych, koniecznem jest podawanie na wszystkich pismach: przedmiotu sprawy.

Tym bowiem streszczeniem pisma, ujętym w Przedmiocie Sprawy, posiłkować się będzie Biuro Podawcze przy rozdzielaniu korespondencji na właściwe Wydziały, z tego streszczenia korzystać będą sekretarze wydziałowi, wpisując treść korespondencji do Dziennika.

Oczywistem jest przeto, jak wiele zaoszczędzić można czasu i pracy przez treściwe ale dokładne podawanie na wszystkich bez wyjątku pismach, wychodzących z urzędów, Przedmiotu Sprawy, t. j. treściwego ujęcia sprawy, zawartej w piśmie.

Aby jednak miast ułatwienia, nie przysporzyć zbędnej wędrówki pism po Wydziałach Ministerstwa, przedmiot sprawy musi być ujęty właściwie:

a) w sprawach, dotyczących osób, wskazać należy nazwisko i imię osoby, której sprawa dotyczy, a nie osób trzecich, których sprawa dotyczy tylko pośrednio, oraz sprawę np.: Radowicz Mieczysław — nieprzyjmowanie go do służby państwowej; Okońska Marja, koszta leczenia; Starzyński Jan, zapomoga; Strzałkowski Feliks, nominacja na referenta i t. d.;

b) w sprawach dotyczących stowarzyszeń, zakładów przemysłowych, naukowych, dobroczynnych i t. p., wskazać nazwę zakładu lub stowarzyszenia i sprawę n. p.: Amerykańska Misja Metodystów, działalność ratunkowa; Merkury Stowarz. Spoż. w Warszawie, zatwierdzenie statutu; Sokół tow. gimn. w Łodzi, budowa gmachu; kolonje letnie dla dzieci w Piotrkowie, zapomoga i t. d.;

c) w sprawach ogólnych, a tych jest najwięcej, wskazać sprawę, o którą chodzi, n. p.: uregulowanie ruchu towarowego między Polską a Austrją; Kwesty publiczne; Statut wzorowy „Komitetów do walki z lichwą i drożyzną"; Wydawanie kart na broń i łowieckich; Dodatki kresowe dla urzędników; wymiar emerytur, pensji wdowich i zaopatrzeń dla dzieci, oraz pozgonnego; Kontrola nad dostarczaniem obowiązkowych egzemplarzy druków, Poświadczenie zmiany wyznania i t. p.

Podawanie przedmiotu sprawy jest szczególniej konieczne w pismach reklamujących (przypomnieniach), gdyż z podanej tylko daty i numeru pisma, wobec nieprowadzenia w Biurze Podawczem żadnych zapisków, pisma poprzedniego odnaleźć niepodobna.

Pisma reklamujące, nie odpowiadające powyższym wymaganiom, nie będą brane pod uwagę.

W odpowiedziach na pisma Ministerstwa podawać zawsze należy datę, znaki literowe i numer. Na liczbę pisma składają się: **znak literowy wydziału i numer,** pod którym pismo to wpisane zostało do Dziennika Wydziałowego: n. p. **O. P. 4864, Pr. 2833, A. K. 1862** i t. d.

Zwracać szczególną uwagę, aby przy powoływaniu się na pisma Ministerstwa nie podawano mylnie znaków literowych, numeru i dat, jak to obecnie często się zdarza, a co niezmiernie utrudnia pracę Biura Podawczego i Sekretarjatów Wydziałowych. Minister: (—) Skulski w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Nr. Pr. 9978. Warszawa, dnia 2 grudnia 1933 r. W sprawie podawania liter przy numerach p i s m. Do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Zauważono, że niektóre Urzędy Wojewódzkie, powołując się w swych odpowiedziach na pisma Ministerstwa, nie dodają przy numerach pism znaków literowych, co w dużym stopniu utrudnia prace biura podawczego.

Zechcą P. P. wydać zarządzenie, aby w odpowiedziach na pisma Ministerstwa podawano zawsze datę, znaki literowe i numer pisma.

Równocześnie załącza się okólnik Nr. 12/OK. 3181/1 z dnia 20 kwietnia 1921. Za Ministra: (—) K. Lenc w. r. w z. Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 10533/pr. Tarnopol, dnia 23 grudnia 1922.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz P. P. Starostwom Województwa tarnopolskiego udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Starostwo Kamień Koszyrskie. Dnia 7 XI 1922. Nr. I. 5275/I. Do Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego w Brześciu n/B. Dnia 4 września b. r. wydano w Starostwie Kamień-Koszyrskiem na imię Nichwedorji Kot oraz syna jej Mikołaja lat 10 z Rakowego Lasu do L. 42/4215/1 paszport zagraniczny ser. B. Nr. 195216 na wyjazd do Kanady.

Według przedłożonego tut. Starostwu przez Komendę P. P. pow. Kamień-Koszyrskiego protokołu z dnia 18 X 1922 za Nr. 4951 został wyżej wspomnianej paszport skradziony z mieszkania przez niewiadomych sprawców.

Ponieważ Nichwedorji Kot termin wyjazdu upływał w miesiącu październiku b. r. wydano tej duplikat dnia 27 X 1922 L. 62/5272/1 serja B. N. 195239 o czem przedkładam do wiadomości P. U. W. Starosta: Obrocki.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10146/pr. Tarnopol, dnia 30 grudnia 1922.

Wszystkim Starostwom Województwa tarnopolskiego i Okręgowej Komendzie P. P. w Tarnopolu

do wiadomości z poleceniem wydania zarządzeń celem unieważnienia pomienionego paszportu oraz ewentualnego przytrzymania osoby legitymującej się tym paszportem i zawiadomienia o tem tut. Województwo.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10773/pr. Tarnopol, dnia 30 grudnia 1922.

Diaczenko Mojźesz—odwełanie inwigilacji.

Do wszystkich PP. Starostów Województwa tarnopolskiego i Okr. Komendy P. P. w Tarnopolu.

Inwigilację nad Mojżeszem Diaczenko, zarządzoną reskryptem z dnia 5 listopada 1922 L. 8294/pr. odwołuje się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Wojewodztwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10774/pr. Tarnopol, dnia 30 grudnia 1922.

Eugenja Wyrwa—odwołanie inwigiiacji.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa tarnopolskiego i Okr. Komendy P. P. w Tarnopolu.

Inwigilację nad Eugenją Wyrwą, zarządzoną reskryptem z dnia 3 sierpnia 1922 L. 6125/pr. odwołuje się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10824/pr. Tarnopol, dnia 30 grudnia 1922.

Stachura Józef — odwołanie inwigilacji.

Do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego i Okręgowej Komendy P. P. w Tarnopolu.

Inwigilację nad Józefem Stachurą, zarządzoną reskryptem z dnia 31 października 1922 L. 8399/pr. odwołuje się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Urząd Wojewódzki Wołyński. L. 10089/pr. Łuck, dnia 6 grudnia 1922. Przedmiot: skradzenie blankietów paszportów zagranicznych wzoru Nr. 2. Do wszystkich Panów Starostów Województwa Wołyńskiego (za wyjątkiem Horochowskiego). Starosta Horochowski doniósł, że w ostatnich dniach września r. b. w Starostwie tutejszem przy przenoszeniu blankietów dowodów osobistych z szafy do szafy — przy sprawdzeniu zauważono brak dwóch blankietów dowodów osobistych wzór Nr. 2. Nr. Nr. 06822 i 068824.

Wobec czego polecam Panu Staroście wydać zarządzenia zmierzające do uniemożliwienia korzystania ze wspomnianych blankietów i ewentualnego pociągnięcia posiadaczy takowych do odpowiedzialności z równoczesnem powiadomieniem tut. Urzędu Wojewódzkiego. Za Wojewodę: (—) Boczar.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 10843/pr. Tarnopol, dnia 30 grudnia 1922.

Wszystkim Starostwom Województwa tarnopolskiego i Okręgowej Komendzie P. P. w Tarnopolu

do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Województwo Białostockie. L. Pr. 6056/2. Białystok, dnia 15 grudnia 1922 r. Przedmiot: unieważnienie legitymacji. Do Pana Wojewody w Tarnopolu. Legitymacje urzędnicze wystawione przez tut. Urząd Wojewódzki w dn. 15 lutego 1921 za Nr. 16 na imię b. referenta Jana Ciejki unieważnia się — co upraszam podać do wiadomości podległym organom z poleceniem przekazania władzom sądowym osobnika posługującego się powołaną legitymacją. Wojewoda: w. z. Podpis.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 11069/pr. Tarnopol, dnia 30 grudnia 1922.

Unieważnienie legitymacji Jana Ciejki.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego i Okr. Komendzie P. P. w Tarnopolu

udzielam do wiadomości i wykonania.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski.**

ODPIS.

Ministerstwo Robót Publicznych. Gener. Dyrekcja Odb. Nr. 8985/Od. Warszawa, dnia 14 grudnia 1922. Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w miejscu.

Ze względów oszczędnościowych zwijam z dniem 1 stycznia 1923 r. Okręgowe Dyrekcje Robót Publicznych dla Odbudowy w Warszawie, Stanisławowie Tarnopolu i Łucku.

Odnośne tymczasowe rozporządzenia przesyłam w załączeniu do wiadomości z nadmienieniem, że sprawa urzędów Odbudowy będzie uregulowana definitywnie w roku 1923. Z dniem 1 stycznia 1923 r. istnieją następujące Okręgowe Dyrekcje Robót Publicznych dla Odbudowy.

1) w Białymstoku — na Województwo Warszawskie, Kieleckie, Łódzkie, Białostockie.

2) we Lwowie — na Województwo Krakowskie, Lwowskie, Stanisławowskie, Tarnopolskie i Wołyńskie.

3) w Brześciu n/B — na Województwo Lubelskie i Poleskie.

4) W Wilnie — na Ziemię Wileńską i Województwo Nowogródzkie. Minister (—) Łopuszański.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych w przedmiocie zwinięcia Okręgowej Dyrekcji Rob. Publ. dla Odbudowy w Warszawie, Stanisławowie, Tarnopolu i Łucku.

Art. 1.

Na zasadzie art. 3. ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. Dz. U. P. Nr. 39 poz. 473 zwijam Okręgowe Dyrekcje Robót Publicznych dla Odbudowy w Warszawie, Stanisławowie, Tarnopolu i Łucku.

Art. 2.

Powiatowe Biuro Odbudowy na obszarze Województwa Warszawskiego, Łódzkiego i Kieleckiego podporządkowuję Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy w Białymstoku. Powiatowe Biura Odbudowy na obszarze Województwa Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy we Lwowie.

Art. 3.

Ingerencja Wojewodów Województw, w których Okr. Dyr. Rob. Publ. dla Odbudowy znosi się, zostaje nienaruszona w sprawach administracyjno-prawnych akcji Odbudowy, a okręgowe Dyrekcje Robót Publicznych dla Odbudowy w Białymstoku i Lwowie pozostają do Wojewodów Województw, na które rozciąga się działalność Dyrekcji, w stosunku odpowiadadającym postanowieniom ustaw dotyczących Odbudowy.

Art. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 r. Minister: (—) Łopuszański.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 11196/pr. ex 1922. Tarnopol, dnia 3 stycznia 1923.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów, P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego oraz Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu

udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Nr. P. O. 14576. Warszawa, dnia 25 grudnia 1922. Do P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 12-go grudnia 1922 ustaliła na wniosek Kapituły Orderu „Odrodzenia Polski" po myśli art. 14 ustawy z dnia 14 lutego 1921 Dz. U. Rz. P. Nr. 24 poz. 137 koszty wykonania odznak orderowych w sposób następujący:

Wielka wstęga . . .	150.000 Mk.
Komandorja z gwiazdą .	85.000 „
Komandorja . . .	40.000 „
Krzyż oficerski . . .	30.000 „
Krzyż kawalerski . .	25.000 „

Równocześnie Rada Ministrów ustaliła ceny za rozetki (kokardki) a mianowicie:

dla Kawalerów Wielkiej Wstęgi Krzyża Komandorskiego z gwiazdą i Krzyża komandorskiego

do noszenia na ubraniach cywilnych po 1.500 Mk.
do noszenia na mundurze . po 2.000 Mk.

dla kawalerów krzyża oficerskiego

do noszenia na ubraniach cywilnych po 1.000 Mk.
do noszenia na mundurze . po 1.500 Mk.

dla kawalerów orderu Odrodzenia Polski (kl. V.)

do noszenia na ubraniach cywilnych po 400 Mk.
do noszenia na mundurze . po 500 Mk.

Powyższe koszty obowiązywać będą od 1-go stycznia 1923.

Kawalerowie orderu „Odrodzenia Polski" mogą nabywać odznaki i rozetki w Wydziale Finansowo-gospodarczym Prezydjum Rady Ministrów (Dział Kapituły Orderu „Odrodzenia Polski") po złożeniu odnośnej należytości w Pocztowej Kasie Oszczędności (P. K. O.) na rachunek kapituły orderu „Odrodzenia Polski" konto czekowe Nr. 30225 podając dokładny adres oraz Województwo w obrębie którego położone jest ich miejsce zamieszkania.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje powyższe do wiadomości Panów na skutek pisma Prezydjum Rady Ministrów z dnia 15 bm. Nr. 22365. Za Ministra: (—) K. Lenc w. r. Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 7/pr./23. Tarnopol, dnia 5 stycznia 1922.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziału oraz P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 96/pr. Tarnopol dnia 10 stycznia 1923.

Przeniesienie siedziby urzędowej Starostwa z Cieszanowa do Lubaczowa.

Do Wszystkich P. P. Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Wskutek pisma Województwa Lwowskiego — Wydział prezydjalny z dnia 31 grudnia 1922 L. 26625/1922/I/1 zawiadamiam, że Ministerstwo Spraw Wewn. telegraficznym reskryptem z dnia 28 grudnia 1922 L. A. O. 4015 zarządziło przeniesienie siedziby Starpstwa z Cieszanowa do Lubaczowa.

W związku z tem zarządził Pan Minister Spraw Wewnętrznych zmianę nazwy powiatu Cieszanowskiego na Lubaczowski.

Z równoczesnem przeniesieniem siedziby Starostwa zostaje także siedziba urzędowa Inspektoratu Skarbowego dla wyżej wymienionego powiatu przeniesiona z Cieszanowa do Lubaczowa.

Za Wojewodę: **Gergowicz** w. r.

ODPIS.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dn. 8 grudnia 1922 w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Przemysłu i Handlu o podwyższeniu taks egzaminacyjnych dla ubiegających się o upoważnienie do przemysłu budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskich i studniarskich (rurmistrzów) na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Na zasadzie § 13 ustęp 2 austr. ustawy z dnia 26 grudnia 1893 o urządzeniu tych rodzajów przemysłu budowlanego, które wymagają konsensu (austr. Dz. U. P. Nr. 193) zarządza się co następuje:

§ 1. Taksy do egzaminów, ustanowione Rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 20-go czerwca 1922 wydanem w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Przemysłu i Handlu dla ubiegających się o uprawnienie do przemysłu na budowniczych, majstrów murarskich, kamieniarskich, ciesielskish i studniarskich (rurmistrzów na obszarze b. zaboru austrjackiego („Monitor Polski" r. 1922 Nr. 158 poz. 99) podwyższa się dwukrotnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Robót Publicznych (—) Łopuszański, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (—) Kumaniecki, Minister Przemysłu i Handlu (—) Strassburger.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 139/pr. Tarnopol, dnia 10 stycznia 1923.

Podwyższenie taksy od egzaminów na budowniczych i majstrów przemysłu budowlanego.

Wszystkim Panom Starostom Województwa tarnopolskiego do wiadomości.

Za Wojewodę: **Gergowicz** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Nr. A. O. 3227. Warszawa dnia 3 stycznia 1923. Okólnik Nr. 1. W przedmiocie sposobu podawania do wiadomości ogółu rozporządzeń władz państwowych, wymagających szczególnej publikacji. Do wszystkich PP. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), P. Delegata Rządu w Wilnie.

Celem zapobieżenia stałemu i gwałtownemu wzrostowi wydatków na druk publikacji urzędowych zarządzam co następuje:

Rozplakatowywanie drukowanych rozporządzeń (obwieszczeń) władz będzie miało w przyszłości miejsce jedynie wówczas, gdy taka forma publikacji jest wyraźnie przepisana albo wynika z treści publikowanego rozporządzenia (n. p. rozporządzenia dotyczące poboru wojskowego, najważniejszych spraw z dziedziny bezpieczeństwa publicznego, ograniczeń w ruchu nadgranicznym i t. p.). Na zachodzącą konieczność wyjątkowego użycia systemu rozplakatowania rozporządzeń będą władze wyższe zwracały w konkretnych wypadkach uwagę władz niższych, o ile forma rozplakatowywania nie wynika już z obowiązujących przepisów. W ten sposób stanie się rozplakatowywanie sposobem publikacji obwieszczeń stosowanym wyjątkowo, w wypadkach szczególnie ważnych.

Poza określonemi wyżej nielicznymi wypadkami rozplakatowywania będą rozporządzenia władz państwowych, wymagające ogłoszenia ich ludności podawane do wiadomości publicznej w sposób prostszy i tańszy, niż rozplakatowywanie.

W szczególności w miastach z (wyjątkiem największych) i w miasteczkach będą rozporządzenia obwieszczane przez odczytanie ich publiczności zgromadzonej za pomocą odgłosu bębna; wybębniania uskutecznić należy poza wypadkami nagłymi: w miejscu i w czasie wskazanym potrzebami i zwyczajami lokalnemi (n. p. w dni targowe, dni świąteczne po nabożeństwach i t. p.). Wybębnianie może być oczywiście zastąpione, gdzie zwyczaj taki istnieje, przez zwoływanie ludzi za pomocą dzwonka, lub w inny sposób, praktykowany dotąd w danej miejscowości. W każdym razie jednak i oprócz tego rodzaju publikacji winno być rozporządzenie, pisane na maszynie czy też ręką, wywieszone na tablicy w urzędzie gminnym, oraz Starostwie z zaznaczeniem daty wywieszenia.

Analogiczny sposób publikacji będzie stosowany i w gminach wiejskich; i tutaj rozporządzenia władz, wymagające szczególnego podania ich do wiadomości ludności, będą nie rozplakatowywane, lecz odczytywane wobec mieszkańców danej miejscowości, zgromadzonych zapomocą sygnału bębna, dzwonka lub trąbki. Następować to będzie — o ile nie idzie o obwieszczenia pilne — z reguły w niedziele, względnie w dni świąteczne. Podobnie jak w gminach miejskich, będą i tutaj rozporządzenia poza ich ustnym ogłoszeniem wywieszane na tablicy gminnej, względnie sołtysa z zaznaczeniem daty affigowania. Stosowaniem przedstawionego wyżej sposobu ogłaszania rozporządzeń władz państwowych osiągnie się z jednej strony zmniejszenie wydatków na druki, z drugiej zaś strony uzyska się w znacznym stopniu gwarancję, że treść rozporządzeń dotrze do wiadomości także analfabetów, stanowiących zwłaszcza po wsiach i miasteczkach znaczny odsetek ludności. Ze względu na dodatnie strony wprowadzonego obecnie systemu publikacji zechce Pan dołożyć wszelkich starań, aby postanowienia niniejszego okólnika były w praktyce ściśle przestrzegane. Minister w. z. (—) Lenc w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 195/pr. Tarnopol, dnia 17 stycznia 1923.

Podawanie do wiadomości ogółu rozporządzeń władz państwowych wymagających szczególnych publikacji.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów oraz P. P. Starostom Województwa tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę: **Gergowicz** w. r.

ODPIS.

Okólnik Nr. 145. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Nr. AO. 2940. Warszawa, dnia 14 października 1922. W sprawie ochrony znaków pomiarowych. Do Pana Wojewody (wszystkich z wyjątkiem Poznańskiego i Pomorskiego), Pana Delegata Rządu w Wilnie.

W okólniku Nr. 136 z 1921 roku, Dz. urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 1 z r. 1922 poz. 1, zwróciło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uwagę PP. Wojewodów na doniosłe znaczenie znaków pomiarowych dla dla Państwa, na niedopuszczalność niszczenia, względnie usuwania tych znaków, oraz na potrzebę rozciągnięcia nad tymi znakami stałej opieki i ochrony. Zarazem poleciło Min. Spr. Wewn., aby PP. Wojewodowie, Pan Komisarz Rządu w Cieszynie, wydali stosowne zarządzenia w sprawie ochrony znaków pomiarowch władzom adm. I. inst., oraz Policji Państwowej.

Tymczasem mimo zarządzeń, zawartych w okólniku Nr. 136 otrzymuje Ministerstwo w dalszym ciągu zażalenia na niszczenie, względnie usuwanie znaków triangulacyjnych, zwłaszcza przez ludność włościańską.

Pierwszorzędna wartość znaków pomiarowych dla celów obrony państwa i gospodarczych interesów kraju, zniewala mnie do ponownego zwrócenia się do Pana Wojewody (Delegata Rządu), aby w sprawie ochrony tych znaków poświęcili specjalną uwagę i wydali w tej mierze ponowne zarządzenia.

W zarządzeniach tych iść będzie w pierwszym rzędzie o należyte pouczenie ludności, zwłaszcza włościańskiej o dotkliwości straty dla Państwa i społeczeństwa, jaką się wyrządza przez niszczenie, usuwanie lub przenoszenie znaków pomiarowych przy równoczesnem zwróceniu uwagi tejże ludności na to, iż miljonowe szkody, jakie ponosi Państwo wskutek samowolnego postępowania ze znakami będzie musiała pokryć następnie sama ludność w formie podatku na zwiększoną potrzebę państwową. To pouczenie ludności, niejednokrotnie nieświadomie uszkadzającej znaki pomiarowe, zlecą władze administracyjne wójtom (Naczelnikom gmin) i sołtysom. Dla orjentacji wójtów i sołtysów, co należy uważać za znaki pomiarowe, posłużą wzory sygnałów i znaków stałych, używanych przy powiarach państwa, które P. Wojewodzie (Delegatowi Rządu) nadesłało już Min. Spraw. Wewn. względnie nadeśle w odpowiedniej ilości egzemplarzy.

W ten sposób będzie można przeprowadzić pouczenie ludności o znaczeniu znaków pomiarowych i szkodliwości ich usuwania, lub uszkodzenia. Z pouczeniem tym należy połączyć zarazem ostrzeżenie ludności, iż bezprawne postępowanie ze znakami pomiarowymi może dla niej zrodzić dotkliwe ujemne skutki tak ze względu na karalność takiego postępowania, jak również ze względu na odpowiedzialność cywilną za szkodę, wyrządzoną Państwu.

Dalszym środkiem dla ochrony znaków pomiarowych będzie perjodyczne sprawdzanie ich stanu przez organa Policji Państwowej podczas obchodów służbowych, donoszenie o spostrzeżonych uszkodzeniach lub przesunięciach tych znaków, władzy adm. I. instancji, wyśledzenie winnych nieprawnego postępo-

wania ze znakami pomiarowemi i skierowywanie sprawy na właściwą drogę celem ukarania winnych. Organa Policji Państwowej nie będą jednak ograniczać się w opiece nad znakami pomiarowymi do działania wyłącznie w wypadku zawinionego ich uszkodzenia: obowiązkiem tych organów będzie również donoszenie władzy adm. także o uszkodzeniach znaków wynikłych z naturalnego ich psucia się, z gwałtownych opadów deszczowych i t. p.

W przedstawionej wyżej akcji ku ochronie znaków pomiarowych winny organa Pol. Państw. znaleść poparcie u wójtów (Naczelników gmin) i sołtysów, którym należy polecić, aby w dostrzeżonych, względnie znanych im wypadkach uszkodzenia znaków, zawiadomili bez zwłoki Policję Państwową.

Przez tak zorganizowaną akcję opieki nad znakami pomiarowymi osiągną władze administracyjne cel dwojaki, a w szczególności: ochronę znaków przed uszkodzeniem ze strony ludności, oraz konserwację tych znaków w stanie odpowiednim. Aby zapewnić kompetentnym władzom wyższym należytą, sprężystą kontrolę w sprawie ochrony i konserwacji znaków pomiarowych, będą władze niższe donosić z możliwym pośpiechem we właściwej drodze Ministerstwu Robót Publicznych o wszelkich dostrzeżonych uszkodzeniach znaków triangulacyjnych, jak również o wszelkich zmianach w stanie tych znaków, mogących narazić je na niebezpieczeństwo uszkodzenia. Za Ministra: Lenc w. z. Podsekretazz Stanu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 42670/I/4. Tarnopol, dnia 28 października 1922.

W sprawie ochrony znaków pomiarowych.

Okólnik Nr. 96.

Wszystkim P. Starostom Wojew. Tarnopolskiego

udzielam w ślad za okólnikiem z 5 stycznia 1922 L. 13594/I/4 ex 1921 do wiadomości z poleceniem wydania ponownych stosownych pouczeń podwładnym organom. i ścisłego zastosowania się.

O uszkodzeniu znaków tryangulacyjnych i o wszelkich zmianach w stanie tych znaków należy bezzwłocznie donieść Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wojskowych Oddział I. Sztabu Gen. Nr. 5165/Org. Warszawa, dnia 29 Maja 1922. Odpis z odpisu. Oddziały psychjatryczne w szpitalach wojskowych.

Celem uregulowania sprawy opieki nad umysłowo chorymi wojskowymi polecam co następuje:

Oddziały psychjatryczne służyć będą dla obserwacji badań sądowo-lekarskich, wydawania orzeczeń dla kierowanych tut. rekrutów i popisowych oraz przeprowadzania postępowania superrewizyjnego umysłowo chorych wojskowych, celem ustalenia związku choroby ze służbą wojskową.

Względem wszystkich umysłowo chorych, odnośnie których po określeniu rodzaju cierpienia, zostało wystawione orzeczenie szpitalne, należy niezwłocznie wdrażać postępowanie suprrewizyjne, bez osobistego stawiania tych chorych na Komisji w myśl Tymcz. Przepisów Rew. i Superew. „San. 6",

Równocześnie z tem należy dążyć, by takich chorych oddawać rodzinie lub gminie za rewersem po uprzedniem zebraniu wszelkich wywiadów, które mogą być udzielone przez opiekę chorego, wzgl. samego chorego, tak by nieobecność jego i zerwanie kontraktu z jego rodziną nie było przeszkodą do należytego przeprowadzenia superrewizji. Żołnierzy umysłowo chorych, którzy dla jakichkolwiek powodów, nie mogą być oddani za rewersem należy po wystawieniu orzeczenia kierować do cywilnych zakładów psychjatrycznych, sprawa zaś superrewizyjna odnośnego chorego powinna być załatwiona w zwykłym trybie.

Aż do ostatecznego zwolnienia umysłowo chorych żołnierzy z wojska koszta za leczenie (utrzymanie) w cywilnych zakładach psychjatrycznych ponosi M. S. Wojsk. z budżetu Min. Pracy i Op. Społ. bez względu na to, czy istnieje lub nie związek przyczynowy cierpienia ze służbą wojskową. Natomiast po zwolnieniu z wojska, ci byli żołnierze, którzy zostaną uznani za inwalidów wojennych, mają byś i nadal utrzymywani z tegoż budżetu, ci zaś byli żołnierze), cierpienie których uznane zostało, jako nie mające związku przyczynowego z przebytą służbą wojskową, z chwilą zwolnienia ich z wojska, tracą prawo do leczenia przez M. S. Wojsk., o czem odnośne władze wojskowe powinne niezwłocznie i wyraźnie powiadomić właściwe Kierownictwo Cywilnego Zakładu Psychjatrycznego. Minister Spraw Wojskowych (—) Sosnkowski Generał-Porucznik.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. L. Dz. A. W. 1987/22. Warszawa, dn. 10 listopada 1922. Umysłowo chorzy przejmowanie ze szpitalów wojskowych. Do Pana Wojewody w Tarnopolu.

Ministerstwo Spraw Wojskowych Departameot VIII. San. odezwą z dnia 18 października b. r. L. dz. 3982 t. j. (22 Wydz. II. podało do wiadomości I. Szt. Gen. Nr. 5165) org. z dnia 29 maja 1922, który się w załączeniu przesyła napotyka na wielkie trudności, o ile dotyczy przekazywania chorych cywilnym zakładom dla umysłowo chorych, gdyż zakłady te żądają przy przyjmowaniu umysłowo chorych ze szpitalów wojskowych oprócz świadectwa lekarskiego także poświadczenia przynależności gminnej, gminy zaś z wydawaniem odnośnych poświadczeń niepomiernie zwlekają pozostawiając częstokroć odnośne pisma szpitali wojskowych zupełnie bez odpowiedzi. W konsekwencji chorzy tacy z konieczności przetrzymywani być muszą w oddziałach psychjatrycznych szpitali wojskowych, które dla dłuższego pobytu pacjentów tego rodzaju nie są zupełnie przystosowane. Zechce przeto Pan Wojewoda zarządzić, aby urzędy gminne w podległym Panu Województwie traktowały korespondencje w tych sprawach jako pilne i nie dopuszczały się

zwłoki w wydawaniu poświadczeń przynależności gminnej. Za Ministra: podpis w z. Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 45483/1 Tarnopol, dnia 30 grudnia 1922.

Umysłowo chorzy przyjmowanie ze szpitalów wojskowych.

Okólnik.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 10 listopada 1922 L. A. W. 1987/22 z poleceniem wydania do Urzędów gminnych odpowiedniego zarządzenia.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Województwo Białostockie. L. Pr. 7317/1. Białystok, dnia 29 listopada 1922. Przedmiot: Utrata kwitarjusza Oddziału Ekspozytury „Demat" w Białymstoku. Panu Wojewodzie w Tarnopolu. Według pisma tut. Ekspozytury Oddziału „Demat" przy M. P. H. zagubiono kwitarjusz Nr. 16 na pobieranie należności na materjały pookupanckie i pozostawione przez Wojska Polskie, będące w posiadaniu u ludności cywilnej.

Z kwitarjusza tego został użyty tylko jeden kwit Nr. 1 pozostałe zaś kwity (od 2 — 100) jako nie wykorzystane zostały unieważnione.

O powyższym zawiadamiam celem zapobieżenia ewentualnym nadużyciom. Wojewoda: w. z. (—) J. Kołek.

Województwo Tarnopolskie.

L. 49690/I/2. Tarnopol, dnia 8 stycznia 1923.

Unieważnienie zgubionego kwitarjusza Oddziału Ekspozytury „Demat" w Białymstoku.

Wszystkim Panom Starostom Województwa tarnopolskiego do wiadomości celem zapobieżenia ewentualnym nadużyciom.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 42004/V/4. Tarnopol, dnia 27 października 1922.

Partactwo w lecznictwie weterynaryjnem.

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego.

Do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych coraz częściej dochodzą wiadomości, że osoby nieuprawnione i nie mające odpowiednich kwalifikacji naukowych, jak felczerzy weterynaryjni t. zw. kurszmidowie, b. sanitarjusze wojskowi i t. d. korzystając z nieuświadomienia ogółu jak również pobłażliwości władz administracyjnych i posługując się tytułami doktorów" lub „weterynarzy" występują w roli dyplomowanych lekarzy weterynaryjnych.

Nie ograniczając się do niesienia doraźnej pomocy lekarskiej, która zasadniczo nie jest zabroniona, lub do spełniania funkcyj pomocniczych pod kierunkiem dyplomowanych lekarzy weterynaryjnych, osoby te samodzielnie dokonują operacyj krwawych na zwierzętach dotkniętych chorobami zaraźliwemi, przeprowadzają szczepienia hodowli ani żywych zarazków chorobotwórczych przeciwko chorobom objętym ustawą, sporządzają protokoły sekcyj, wydają zaświadczenia noszące charakter urzędowy, przez co wkraczają w dziedzinę państwowej administracji weterynaryjnej i częstokroć powodują znaczne szkody w hodowli inwentarza żywego. Nadmienić wypada, że osoby te, zajmując się stale lecznictwem w razie ujawnienia zwierząt podejrzanych o choroby zaraźliwe nie uważają jednak za swój obowiązek i jak tego wymaga ustawa zawiadamiać o tem właściwych władz administracyjnych.

Aby temu nienormalnemu stanowi rzeczy zapobiec zechce Pan Starosta wydać wskutek reskryptu Min. Roln. i D. P. z 2 października b. r. Nr. 3365/I./W niezwłocznie stosowne zarządzenia przyczem wyżej wymienionej kategorji osobom należy zabronić:

1) używania nieprzynależnych tytułów (wywieszanie tablic z nieodpowiedniemi napisami);

2) leczenie zwierząt domowych dotkniętych chorobami zaraźliwemi lub podejrzanych o choroby zaraźliwe objęte ustawą;

3) dokonywania na własną rękę szczepień wakcynami zawierającemi żywe zarazki chorobotwórcze oraz stosowania środków otrzymanych na podłożu bakteryjnem (malleina, tuberkulina i t. p.). Stosowanie surowic w wypadkach nagłych może być tolerowane.

4) Wystawienia świadectw weterynaryjnych oraz sporządzenia protokołów sekcyj padłych zwierząt itp. aktów urzędowych.

Nie stosujących się do powyższych zarządzeń zechce Pan Starosta w każdym wypadku pociągnąć do odpowiedzialności, przyczem przypominam tutejszy okólnik z 9-go maja b. r. L. 17620/V/1. ogłoszony w

Dzienniku urzędowym Województwa tarnopolskiego z dnia 1 czerwca 1922 Nr. 6.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 42904/V/4. Tarnopol, dnia 28 października 1922.

Malleinizacja koni, wyprowadzonych z powiatów granicznych.

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa tarnopolskiego.

Ze względu na znaczne rozszerzenie się nosacizny w granicznych powiatach tutejszego Województwa oraz wobec stałe grożącego niebezpieczeństwa zawleczenia tej zarazy z zagranicy zarządzam w myśl reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 20-go października 1922 Nr. 5552/1 W w ślad tutejszego obwieszczenia z 7 grudnia 1921 L. 11400/V/4 i 4 maja 1922 L. 17880/V/4 co następuje:

1) Wszystkie konie handlarzy mogą być wyprowadzane z powiatów granicznych: Zbaraż, Skałat, Husiatyn, Borszczów i Zaleszczyki w głąb kraju tylko za specjalnem pozwoleniem Urzędu Wojewódzkiego i muszą być poddawane na koszt właścicieli jednorazowej próbie malleinowej (rozpoznawczej).

2) Konie, zaś hodowców i rolników wolno wyprowadzać z tych powiatów za specjalnem pozwoleniem odnośnego Starostwa, również po jednorazowej próbie malleinowej.

Interwenjujący lekarz weterynaryjny okoliczność tę winien potwierdzić na dotyczącym paszporcie zwierzęcia z uwidocznieniem daty i liczby pozwolenia Urzędu Wojewódzkiego wzgl. Starostwa.

Zaznaczam, że zamierzony cel, którym jest sprawne i skuteczne zwalczanie nosacizny, wymaga, aby malleinizację, tego rodzaju koni przeprowadzono pod kontrolą Państwa. Wobec tego wykonywać ją powinni w pierwszym rzędzie państwowi lekarze weterynaryjni wzgl. inni przez Urząd Wojewódzki do tego upoważnieni.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1-go listopada 1922.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 42655/V/4. Tarnopol, dnia 28 grudnia 1922.

Dziennnik czynności urzędowych państw. lekarzy weterynaryjnych.

Do Pana Starosty w (wszystkim).

Celem prowadzenia dziennika czynności urzędodowych przez państw. lek. wet. polecam w myśl reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 16 października 1922 Nr. 5540/I., aby państwowi lekarze weter. odnośnie do urzędowej instrukcji tymczasowej z 2 maja 1921 w przedmiocie wykonywania państwowej służby weter. (Dz. Min. Rol. i D. P. Nr. 11 z 1921) począwszy od 1 stycznia 1923 prowadzili „dziennik czynności urzędowych“ według dołączonego wzoru.

Odpis tego dziennika w dwóch egzemplarzach zaopatrzony podpisem dotyczącego lekarza weter. oraz potwierdzony przez p. Starostę, winien być przesłany najpóźniej do 5-go każdego miesiąca Urzędowi Wojewódzkiemu.

„Dziennik czynności urzędowych“ należy prowadzić na połowie arkusza papieru za każdy miesiąc osobno i gromadzić w oddzielnej teczce z napisem „Dziennik czynności urzędowych państwowego lekarza wet. na rok ....“.

Na żądanie organów kontrolnych obowiązani są lekarze weter. przedstawić dziennik do wglądu.

Specjalne druki dziennika czynności wydawane nie będą.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

WZÓR.

Starostwo ....

Ekspozytura ....

Dziennik czynności urzędowych

państw. (powiatowego lekarza wet. za miesiąc ....

Dzień	Odbywał czynność służbową w miejscowości majątku	Rodzaj czynności (stwierdzenie lub wykluczenie zarazy, oględziny transp. kolej., nadzór targ. itd.).	Uwaga: sprawozdanie złożono dn... pod Nr.....

....

lekarz weteryn. powiatowy.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 31 grudnia 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczów, Burdjakowce, Turylcze, Zbrzyż

„ Brody: Brody.

„ Brzeżany: Słobódka złota.

„ Buczacz: Nagórzanka, Buczacz, Zielona.

„ Czortków: Romaszówka, Kolędziany.

„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec, Uwista.
„ Kamionka: Busk.
„ Podhajce: Burty ad Horożanka, Byszów.
„ Przemyślany: Gliniany, Jaktorów.
„ Radziechów: Łopatyn, Niwy czarne ad Łopatyn.
„ Skałat: Chmieliska, Mazurówka, Nowosiółka grzymałowska.
„ Trembowla: Warwaryńce, Janów, Słobódka strus. Trembowla.
„ Zbaraż: Koszlaki, Czernichowce, Hołotki.
„ Zborów: Białogłowy, Czystopady, Kabarowce, Zarudzie, Panasówka.
„ Złoczów: Zazule.

Świerzb u koni:

Pow. Kamionka: Lisko, Wierzblany, Adamy, Nahorce.
„ Podhajce: Podhajce, Stare miasto, Wiśniowczyk, Zawałów.
„ Przemyślany: Podusów, Gliniany.
„ Radziechów: Smarzów, Stojanów.
„ Skałat: Borki małe.
„ Tarnopol: Hłuboczek wielki, Baworów, Zagrobela.
„ Zborów: Jackowce, Moniłowka, Mszana, Perepelniki, Zborów.

Zaraza płucna:

Pow. Tarnopol: Czernielów mazowiecki.
„ Zbaraż: Hnilice wielkie, Roznoszyńce, Łysy okop ad Łubianki wyższe.

Pomór świń:

Pow. Brody: Czernica, Hucisko brodzkie, Suchowola.

Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Borszczów.
„ Radziechów: Stojanów.

Od 1 do 16 stycznia 1923.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczów, Turylcze.
„ Brody: Brody.
„ Buczacz: Zielona, Dobropoły.
„ Czortków: Romaszówka, Kolędziany.
„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec, Uwisła.
„ Kamionka: Kozłów.
„ Podhajce: Burty ad Horożanka, Byszów.
„ Przemyślany: Gliniany, Jaktorów.
„ Radziechów: Łopatyn, Niwy czarne ad Łopatyn.
„ Skałat: Chmieliska, Mazurówka, Nowosiółka grzymałowska.
„ Trembowla: Janów, Słobódka strus., Krowinka.
„ Zaieszczyki: Błyszczanka, Drohiczówka, Czerwonogród.
„ Zbaraż: Czernichowce, Hołotki, Romanowe sioło, Stryjówka.
„ Zborów: Kabarowce, Zarudzie, Panasówka.
„ Złoczów: Zazule.

Świerzb u koni:

Pow. Kamionka: Lisko, Adamy, Nahorce.
„ Podhajce: Stare miasto, Wiśniowczyk, Zawałów.
„ Przemyślany: Podusów, Gliniany.
„ Radziechów: Smarzów, Stojanów.
„ Skałat: Borki małe.
„ Tarnopol: Hłuboczek wielki, Baworów, Zagrobela
„ Zborów: Jackowce, Moniłówka, Mszana, Perepelniki.

Zaraza płucna:

Pow. Tarnopol: Czernielów Mazowiecki.
„ Zbaraż: Łysy okop ad Łubianki w., Hnilice w., Roznoszyńce.

Pomór świń:

Pow. Brody: Czernica, Hucisko brodzkie, Suchowola.

Wścieklizna:

Pow. Skałat: Magdalówka, Kołodziejówka, Józefówka ad Sorock.
„ Tarnopol: Mszaniec, Smykowce, Draganówka, Zastawie, Tarnopol.
„ Trembowla: Budzanów.

Województwo Tarnopolskie.

L. 35946/VII/1. Tarnopol, dnia 8 listopada 1922.

Zgłoszenie nieszczęśliwych wypadków doznanych przez pracowników Polskich Kolei Państwowych.

Do wszystkich P. P. Starostów.

Odezwą z 2 września 1922 L. I. 21/20 b. oznajmiła Dyrekcja P. K. P. w Stanisławowie Województwo Stanisławowskie, że na podstawie ustawy z dnia 8-go listopada 1921 Dz. U. R. Nr. 2 z dnia 4 stycznia 1922 pracownicy kolejowi z wyjątkiem czasowych i sezonowych, mających być ubezpieczonymi w Zakładzie ubezpieczeń od wypadków we Lwowie, nie podlegają z dniem 1 stycznia 1921 obowiązkowi ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków, lecz mają być w takich razach zaopatrzeni przez Zarządy kolejowe z funduszów panstwowych.

Ponieważ jednak rozporządzenie wykonawcze do cytowanej ustawy zostało niedawno ogłoszone, (Dz. Urzędowy M. K. Ż. Nr. 26 z 20 sierpnia 1922) nie mogła Dyrekcja wydać dotąd swym podwładnym urzędom zarządzenia zaniechania przedkładania doniesień o wypadkach do właściwych Władz administracyjnych i skierowała ich wprost do Dyrekcji.

Wobec powyższego stanu sprawy poleca się Panu Staroście, aby przesłał Dyrekcjom P. K. P. wszystkie znajdujące się w posiadaniu Pana Starosty doniesienia o wypadkach na formularzu D. jakoteż wszelkie odnośne protokoły, korespondencje i t. p., a to także z czasu przed 1 stycznia 1921 zgodnie z art. 7 cytowanej na wstępie ustawy.

O ileby w pewnym wypadku chodziło o pracownika czasowego wzgl. sezonowego (art. 4 ustawy) zwróci Dyrekcja dany egzemplarz doniesienia odnośnej władzy administracyjnej I. instancji do dalszego urzędowania po myśli obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu robotników od wypadków.

W najbliższej przyszłości ma być wydane urzędom kolejowym zarządzenie przedkładania w takich razach jednego egzemplarza doniesienia wprost do odnośnego Starostwa.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Województwo Krakowskie. L. 67599/VIII/1 ex 8983 1922. Kraków, dnia 10 listopada 1922. Sprawa doręczenia pism Zakładu ubezp. od wypadków za pośrednictwem władz administracyjnych I. instancji. Do wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego. W myśl artykułu 15 ustawy z 7 lipca 1921 Dz. U. Rz. P. Nr. 65 poz. 413 doręczanie orzeczeń Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie, wydanych na podstawie paragrafów 18. 19, 20, 23 i 25 ustawy z 26 grudnia 1887 Dz. U. P. Nr. 1 ex 1898 w brzmieniu ustalonem przez ustawę z 29 IV. 1912 Dz. U. P. Nr. 26 oraz przez ustawę z 21 sierpnia 1917 Dz. U. P. Nr. 363 ma odbywać się zasadniczo za pośrednictwem poczty, pozatem może jednak Zakład odnieść się do władzy administracyjnej lub do Zarządu gminy z prośbą o zarządzenie doręczenia orzeczenia adresatowi.

Ponieważ według obecnie obowiązujących przepisów wszelkie pisma urzędowe podlegają opłatom pocztowym, przeto rozsyłka wspomnianych orzeczeń Zakładu powiększa koszty opłat pocztowych, ponoszonych przez władze administracyjne I. instancji, które pośredniczą w doręczaniu tych orzeczeń i przesyłaniu Zakładowi dowodów ich doręczenia.

Celem odciążenia Skarbu Państwa od powyższych wydatków Województwo odniosło się do Zakładu ubezpieczeń we Lwowie, który pismem z dnia 19 października 1922 L. 98214/S oświadczył gotowość pokrywania rzeczonych wydatków do przedłożenia Zakładowi przez Władze administracyjne odnośnego wykazu poniesionych z tego powodu wydatków.

Zawiadamiając o tem poleca się Starostwu prowadzić osobny wykaz poniesionych wydatków na portorja z powodu wysyłania do doręczenia stronom orzeczeń klasyfikacyjnych Zakładu ubezpieczenia i wracania tych rewersów Zakładowi.

Z końcem każdego półrocza prześle Starostwo taki wykaz Zakładowi z prośbą o zwrot wyszczególnionych tam wydatków na portorja, a uzyskaną stąd kwotę pobierze do ryczałtu kancelaryjnego Starostwa.

Wojewoda: **Gałecki** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 46360/VII/1. Tarnopol, dnia 29 grudnia 1922.

Wszystkim Panom Starostom Województwa tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Do L. 49158. ODPIS.

TARYFA OPŁAT

dla Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie, obowiązująca od 1 lipca 1922, przepisana reskryptem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z 28 listopada 1922 L. 1531/V.

Kategorja niebezpieczeństwa	Klasa procentowa niebezpieczeństwa	Ogólna kwota opłaty na ubezpieczenie, przypadająca od każdych 100 mk. zarobku płaconego lub policzalnego. Marek	Fenigów
A.	1		08
	2		16
	3		24
B.	3		24
	4		32
	5		40
I.	4		32
	5		40
	6		48
	7		56
	8		64
II.	7		56
	8		64
	9		72
	10		80
	11		88
III.	10		80
	11		88
	12		96
	13	1	04
	14	1	12
IV.	13	1	04
	14	1	12
	15	1	20
	16	1	28
	17	1	36
	18	1	44
	19	1	52
V.	16	1	28
	17	1	36
	18	1	44
	19	1	52
	20	1	60
	21	1	68
	22	1	76
	23	1	84
	24	1	92

	20	1	60
	21	1	68
	22	1	76
	23	1	84
	24	1	92
VI.	25	2	00
	26	2	08
	27	2	16
	28	2	24
	29	2	32
	30	2	40
	25	2	00
	26	2	08
	27	2	16
	28	2	24
	29	2	32
	30	2	40
VII.	31	2	48
	32	2	56
	33	2	64
	34	2	72
	35	2	80
	36	2	88
	37	2	96
	31	2	48
	32	2	56
	33	2	64
	34	2	72
	35	2	80
	36	2	88
	37	2	96
	38	3	04
VIII.	39	3	12
	40	3	20
	41	3	28
	42	3	36
	43	3	44
	44	3	52
	45	3	60
	46	3	68
	47	3	76
	39	3	12
	40	3	20
	41	3	28
	42	3	36
	43	3	44
	44	3	52
	45	3	60
	46	3	68
	47	3	76
IX.	48	3	84
	49	3	92
	50	4	00
	51	4	08
	52	4	16
	53	4	24
	54	4	32
	55	4	40
	56	4	48
	57	4	56
	48	3	84
	49	3	92
	50	4	00
	51	4	08
	52	4	16
	53	4	24
	54	4	32
	55	4	40
	56	4	48
	57	4	56
	58	4	64
X.	59	4	72
	60	4	80
	61	4	88
	62	4	96
	63	5	04
	64	5	12
	65	5	20
	66	5	28
	67	5	36
	68	5	44
	69	5	52
	70	5	60
	59	4	72
	60	4	80
	61	4	88
	62	4	96
	63	5	04
	64	5	12
	65	5	20
	66	5	28
	67	5	36
	68	5	44
	69	5	52
	70	5	60
	71	5	68
	72	5	76
XI.	73	5	84
	74	5	92
	75	6	00
	76	6	8
	77	6	16
	78	6	24
	79	6	32
	80	6	40
	81	6	48
	82	6	56
	83	6	64
	84	6	72
	85	6	80
	86	6	88
	87	6	96
	73	5	84
	74	5	92
	75	6	00
	76	6	08
	77	6	16
XII.	78	6	24
	79	6	32
	80	6	40
	81	6	48
	82	6	56

	83	6	64
	84	6	72
	85	6	80
	86	6	88
XII.	87	6	96
	88	7	04
	89	7	12
	90	7	20
	91	7	28
	92	7	36
	93	7	44
	94	7	52
	95	7	60
	96	7	68
	97	7	76
	98	7	84
	99	7	92
	100	8	00

Województwo tarnopolskie.

L. 49158/VII/1. Tarnopol, dnia 3 stycznia 1923.

Taryfa opłat dla Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskr. z 28 listopada 1922 L. 1531/VIII. na mocy ustępu ostatniego § 16 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 roku L. I. Dz. U. P. z r. 1888 w przedmiocie ubezpieczenia robotników od wypadków w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 7 VII. 1921 w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austrjackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austrjackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum przyłączone do Polski a należące poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 413) po zbadaniu sprawozdania rocznego Zakładu Ubezpieczenia we Lwowie za rok 1921, obniżyło dotychczasową taryfę opłat, zatwierdzoną reskryptem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 III. 1920 L. 1006/S. II. do kwoty 8 marek dla 100 klasy XII kategorji niebezpieczeństwa z mocą obowiązującą od 1 lipca 1922 r.

Podaje się do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** wr

ODPIS.

Urząd Emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej. Nr. 17163/II. Warszawa, dnia 25. października 1922 r. W sprawie opieki nad wychodźcami. Do Wydziałów Wojewódzkich Pracy i Opieki Społecznej oraz Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami.

Pismo okólne.

Ze względu na to, że Urząd Emigracyjny zamierza w najbliższym czasie powierzyć Urzędom Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami różne czynności związane z wykonywaniem tej opieki, a także opieki nad reemigrantami Urząd prosi o zwracanie się doń we wszystkich sprawach dotyczących wychodźctwa zamorskiego i kontynentalnego oraz reemigracji i nadsyłanie stałych sprawozdań miesięcznych.

Pismem niniejszem Urząd Emigracyjny poleca:

1) Badanie na terenie objętym działalnością Urzędu przebiegu emigracji legalnej, w pierwszym rzędzie do Francji, a następnie emigracji do Niemiec odbywającej się w sposób nielegalny. Urzędy Pośrednictwa Pracy winny informować się o reemigrantach wracających obecnie z Niemiec, zwłaszcza zaś co do tego: a) Czy dostali się do niemieckich pracodawców przez Arbeitercentrale czy ajentów, b) czy mieli kontrakty najmu, c) do jakiej byli godzeni pracy, d) czy zaoszczędzili pieniądze z zarobków e) czy pracodawcy spełnili wszystkie wobec nich zobowiązania.

2) Odnośnie do wychodźctwa do Francji, obowiązane są Urzędy Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami spisywać i przesyłać do wiadomości Urzędu Emigracyjnego nazwiska robotników, którym po uprzedniem porozumieniu się z Urzędem Emigracyjnym, udzielane będą zaświadczenia do Starostw, w celu otrzymania paszportu na wyjazd. Dotyczy to robotników, którzy nie będąc zarejestrowani, jako kandydaci na wyjazd do Francji, na podstawie podziału zgłoszeń pomiędzy Urzędy, udają się do francuskich pracodawców na zasadzie zapotrzebowania przysłanego wprost od tych ostatnich. Vice-Dyrektor: podpis.

Województwo Tarnopolskie.

L. 43669/VII/P. P. Tarnopol, dnia 13 stycznia 1923.

W sprawie opieki nad Wychodźcami.

Panu Staroście (wszystkim)

Odnośnie do 1-szego ustępu powyższego reskryptu udzielam do wiadomości i donoszeniu o każdym wypadku P. U. P. P. w Tarnopolu.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Subwencje i zapomogi.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej udzieliło na wniosek Pana Wojewody dotkniętym powodzią mieszkańcom gmin Podhajce, Zahajce, Muzyłówka i Staremiasto wsparcia w kwocie Mkp. 80.000;

Ochronce Ukraińskiej w Tarnopolu subwencji w kwocie Mk. 210.000.

ODPIS.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. Nr. 5449/XII. Warszawa, dnia 5 grudnia 1922 r. Przedmiot: w sprawie reemigrantów z Niemiec. Do wszystkich Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami i Wojewódzkich Wydziałów Pracy i Opieki Społecznej.

Okólnik Nr. 108 P.

Ze względu na to, że zbliża się termin 10-go stycznia 1923 r. przed którego upływem Polacy, zamieszkujący w Rzeszy Niemieckiej, zmuszeni opuścić granice tego państwa, mogą korzystać z ułatwień podróży, przewidzianych w § 91 Traktatu Wersalskiego, spodziewana jest w dniach najbliższych masowa reemigracja Polaków z Rzeszy.

Według posiadanych informacji wśród powracających do kraju tylko niewielka część osób posiadać będzie jakie takie zasoby materjalne, lub korzystać będzie mogła z zasiłków kredytowych Skarbu na cele handlowe lub przemysłowe, natomiast w większości będą to masy pracujące fizycznie, a więc robotnicy i rzemieślnicy. Przypuszczać należy, że w związku z tym faktem zwiększy się na rynku pracy liczba bezrobotnych i już dzisiaj należy pomyśleć o środkach zaradczych.

Na P. U. P. P. cięży obowiązek zakrzątnięcia się około umieszczenia do pracy powracających reemigrantów przyczem P. U. P. P. winny przejawić w tym względzie cały wysiłek, sprężystość i inicjatywę.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w przewidywaniu że już w dniach najbliższych zaczną się zgłaszać do P. U. P. P. reemigranci poleca P. U. P. P.:

1) zaprowadzić specjalny rejestr zgłaszających się reemigrantów z Niemiec:

2) w tygodniowych raportach clearing'owych w punkcie c) wykazywać ich liczbę w podziele na grupy zawodowe;

3) zwrócić baczną uwagę na wolne miejsce jak własne, tak samo i z Kom. Clearing'owych i skierowywać na nie kandydatów z pośród reemigrantów z Niemiec.

4) wogóle przy zapośredniczaniu do pracy udzielać poszukującym pracy reemigrantom pierwszeństwo, zaraz po inwalidach wojennych i zdemobilizowanych.

O wynikach zapośredniczeń reemigrantów podawać do wiadomości Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej: na miejsca własne w sprawozdaniach tygodniowych z rynku pracy oraz w tablicach miesięcznych a, b, c, natomiast na miejsca clearing'owe w tygodniowych sprawozdaniach z akcji clearing'owej w punkcie b). Za Ministra: podpis Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 139/VII/P. U. P. P. ex 23. Tarnopol, 13. I. 1923.

W sprawie reemigrantów z Niemiec.

Panu Staroście w (wszystkim)

do wiadomości i jaknajżyczliwszego poparcia P. U. P. P. w Tarnopolu w akcji zgłaszania wolnych posad względnie miejsc pracy dla reemigrantów z Niemiec.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 63/P. U. P. P. Tarnopol, 19 stycznia 1923.

Okólnik

Do Pana Starosty (do wszystkich).

Zawiadamiam, że Państwowy Urząd pośrednictwa pracy w Tarnopolu posiada w swej ewidencji bardzo wiele wolnych miejsc pracy dla sług żeńskich, pokojówek, kucharek i tp. z przeciętną płacą od 12 — 25 tysięcy, całe utrzymanie i mieszkanie.

Powyższe wolne miejsca pracy Urząd zapośredniczyć może w tut. Okręgu Wojewódzkim, lub na wyjazd na prowincję do Królestwa, Poznania lub na Pomorze.

Polecam więc P. Staroście, aby powyższe zawiadomienie podał w jaknajobszerniejszy sposób do powszechnej wiadomości podległym sobie zwierzchnościom gminnym względnie osób zainteresowanych.

Przy ogłoszeniu należy podać, że osoby poszukujące podobnego zajęcia, winne zgłosić się z kartą tożsamości, lub poświadczeniem gminnym do P. U. P. P. w Tarnopolu w jaknajkrótszym czasie, który mieści się w Tarnopolu przy ul. Tarnowskiego 21 I. piętro skąd zostaną skierowane na wolne miejsca pracy.

Wojewoda: wz. **Jaworczykowski** wr.

ODPIS.

Urząd Emigracyjny przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej. Nr. 174/W. K. W sprawie wiz paszportowych robotników jadących do Francji. Do Wydziałów Wojewódzkich Pracy i Opieki Społecznej oraz Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad wychodźcami.

Pismo okólne.

Poseł Belgijski w Warszawie zawiadomił notą wysłaną do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, że udający się za zarobkiem do Francji polscy robotnicy nie zaopatrują się w wizy paszportowe Konsulatu Belgijskiego, wskutek czego bywają przez graniczne wła-

dze belgijskie zatrzymywani i odsyłani do najbliższych konsulatów. Celem uchronienia robotników polskich przed nieprzyjemnościami, stratą czasu i pieniędzy, należy dokładnie informować robotników zgłaszających się na paszport emigracyjny do Francji, że poza wizami niemiecką i francuską winni nadto zaopatrywać się w tranzytowe wizy belpijskie. Za Dyrektora: podpis — Wicedyrektor.

Województwo Tarnopolskie.

L. 82/P. U. P. P. Tarnopol, dnia 23 stycznia 1923.

W sprawie wiz paszportowych robotników jadących do Francji.

Panu Staroście (wszystkim) — do wiadomości.

Wojewoda: wz. **Jaworczykowski** wr.

Ruch służbowy.

Wskutek zamianowania p. Wojewody Karola Olpińskiego Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w Warszawie kierownictwo Województwa Tarnopolskiego objął Naczelnik Wydziału Prezydjalnego Kaźmierz Jaworczykowski a kierownictwo Wydziału Prezydjalnego kierownik Oddziału prezydjalno-personalnego Bogumił Gergowicz.

Wojewoda Tarnopolski zamianował praktykantów konceptowych Stanisława Nowaka i Władysława Mazurkiewicza urzędnikami konc. w VIII st. sł.;

oficjantkę kancelaryjną w Starostwie w Przemyślanach Józefę Łykównę i oficjanta kancelaryjnego w Starostwie w Buczaczu Józefa Robaka urzęd. kancelaryjnymi w XII. st. sł.;

przeniósł prow. lekarza powiatowego w Starostwie w Zaleszczykach dra Zygmunta Manowardę do Brodów a prowiz. lekarza powiat. w Starostwie w Brodach dra Rudolfa Stenzla do Zaleszczyk;

urzędnika kancelaryjnego w X st. sł. Jana Polańskiego z Przemyślan do Tarnopola, urzędnika kancelaryjnego w XI st. sł. w Starostwie w Przemyślanach Eugenjusza Kowalskiego do Skałatu;

dopuścił prowiz. urzędniczkę kancelaryjną w XII stopniu służbowym w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Eugenję Medyńską oraz absolwenta gimnazjalnego Antoniego Łucyka do przygotowawczej służby rachunkowej w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu;

zwolnił prowizorycznego referenta rolnego w Starostwie w Kamionce strumiłowej Dra Józefa Wróblewskiego, na własną prośbę od obowiązków służbowych z końcem sierpnia 1922;

zwolnił prow. referenta rolniczego w Starostwie w Skałacie Stanisława Kikingera na własną prośbę od dalszych obowiązków służbowych;

rozwiązał stosunek służbowy z prowizorycznymi referentami rolniczymi: Szczęsnym Sobieniowskim w Złoczowie, Henrykiem Paluchem w Buczaczu, Stanisławem Pieniążkiem w Zbarażu, Romanem Bleicherem w Brodach, Karolem Wojewodą w Czortkowie i Kazimierzem Lubowieckim w Brzeżanach;

zwolnił z końcem listopada 1922 na własną prośbę urzędniczkę kancel. w XII st. sł. w Starostwie w Buczaczu Stefanję Krzyształowiczówną od dalszych obowiązków służbowych;

przeniósł urzędnika kancelaryjnego w XI st. sł. Jana Werbera z dniem 1 listopada 1922 na emeryturę.

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenia.

Stwierdzono przez Posterunek Policji Państwowej w Dunajowie, że rolnik Bazyli Suchański z Dunajowa posiada od pewnego czasu klacz nieznanego mu pochodzenia i właściciela.

Prawdopodobnie przyprowadzoną została przez osobę nieznaną od strony Pomorzan i rzekomo pochodzi z kradzieży.

Opis: klacz średniej wysokości lat 9, kasztan na grzbiecie pod siodłem biała plama, nie kuty, ogon ucięty. Jest do odebrania przez Posterunek Policji Państwowej w Dunajowie po udowodnieniu własności.

Województwo unieważnia legitymację kolejową Nr. 15, wystawioną w dniu 18 lutego 1922 na nazwisko Albina Bartunka, byłego koncepisty Namiestnictwa przy Starostwie w Zaleszczykach, ponieważ ta zaginęła mu wśród niewyjaśnionych okoliczności.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu (Pasaż Adlera 6.